

О НАШЕМ ЧАСОПИСУ

Часопис „Геодетски гласник“ излази већ пола године. У првом броју Уредништво је у кратким линијама и сажето изложило програм рада на часопису. Међутим програм рада на часопису није нешто засебно што би било везано за сам часопис, него тај програм произлази из програма рада што су себи поставиле стручне секције у синдикалним организацијама и у друштвима инжењера и техничара. Та чињеница истакнута је и у самој уводној речи, у 1-ом броју часописа. Полазећи од те чињенице, тј. од чињенице да ће часопис бити одраз рада у тим широким организацијама, уредништво је било уверења да ће часопис добро просперирати и имати довољно виталности. Ово је изгледало оправдано и тиме што се је, у додиру са многим друговима, сазнавало да се свуда са нестрпљењем очекује појављивање стручне литературе и стручног часописа.

Међутим, нажалост, морамо констатовати да су ова очекивања и рачуни били превише оптимистички. Часопис није, ни издалека, наишао на онакав одзив и сарадњу како се је то очекивало и како се је то обећавало у разговорима. Ми смо сви у разговорима и обећањима врло издашни, али када се пређе на конкретан рад, на све оне т. зв. „ситнице“ у раду, онда се види да попуштамо. Тако је и са часописом.

Постоји, изгледа, овакво укорењено мишљење: за успешан рад часописа на задацима струке довољно је да уредништво и администрација раде добро свој посао, да су они ти који ће да покрену струку напред, да су они ти који ће „да повежу снаге“ итд. То је великим делом заблуда. Истина је да је часопис моћно средство да се остварује извршавање стручних задатака, али он је „сретство“. А чије сретство?

Пре него што одговоримо наведено извод из једног писма које је друг Авдо Хумо, геометар у Секцији за премер Требињског Поља, упутио уредништву часописа, односно Секцији за геодетску струку у Београду.

Прије кратког времена добили смо »Геодетски гласник«, те би дао неколико напомена о овоме нашем стручном листу:

Кроз »Геодетски гласник« видно су оцртани и подвучени задаци Секције за геодетску струку и смјернице у раду на подизању наших кадрова постављене тако, да могу послужити као примјер организованог усавршавања у струци, те је овај први број показао да може бити организатор и учитељ радника на геодетском пољу.

Имајући у виду улогу коју треба да одигра наша штампа — »Геодетски гласник« — на пољу подизања наших кадрова како на стручном, тако и на опште просвјетном пољу, стална наша брига требала би да буде: уочавати и исправљати недостатке наше штампе, како би »Геодетски гласник« могао да одигра ону улогу која му је и намјењена.

Прва и основна брига »Геодетског гласника« треба да буде повезивање наших снага, омогућавање измјене мисли, указивање помоћи у раду — наша стручна штампа треба да буде својина сваког геометра, треба да му буде блиска, да је се додирује, да би је чувао и развијао као нешто најдрагоцијеније.

Ако би подвукли једну чињеницу, а то је, да 80 од сто геометара на територији Н. Р. Б. и Х. није дошло до »Геодетског гласника« и не зна да ли уопште и излази, а ако не би убројали оне геометре, који су са службом у Сарајеву, онда свих 99 од сто геометара није упознато са проблемима струке, са задацима и даљим смјерницама у раду на нашем стручном пољу, на је јасно да први број »Геодетског гласника« не показује, да јесте и да треба да буде трибина са које ће геометри са својим стручним и животним искуствима износити своја мишљења, своја запажања и своје приједлоге.

Рубрика »Питања и одговори« неоспорно је она рубрика, која треба да заузме прво мјесто у »Гласнику«, јер ће она и остварити везу и непрекидан контакт геометарских снага заузетих на практичним радовима с једне и руководства геодетске струке с друге стране. Кроз ову рубрику моћићемо оцијенити нашу снагу и вриједност, кроз њу ћемо бити у могућности видјети резултате нашега рада, али ако ће се до Геодетског гласника тако тешко доћи као што је био случај са овим првим бројем, онда ће та рубрика остајати увијек празна и неће постати оно, ради чега се и отвара.

Мислим, да би сарадничку мрежу требало проширити, а уређивање гласника неби смјело да буде споредна, већ главна дужност оних, којима је то повјерено.

Данас, на терену ми видимо много наших млађих геометара, али са врло оскудним знањем и праксом, те „Избор из стране стручне литературе“ они остављају по страни и тко зна када ће доћи на ред да се позабаве питањима, која се третирају кроз ту нашу прву стручну публикацију. Наша штампа требала би да иде у корак са животом и потребама наше струке, наше геодетске службе данас, да пише и дискутује проблеме, који су на дневном реду и што конкретније“.

Друг Хумо у многоме потпуно исправно гледа на улогу нашега часописа, али има једна његова тврдња која никако није оправдана, а то је онај став његовог писма који говори о

слабом пласирању часописа у Н. Р. Б. и Х. да „свих 99 од сто геометара нису упознати...“ и „да први број „Геодетског гласника“ не показује да јесте и да треба да буде трибина...“ итд. Та његова тврдња такође је последица оног, напред изнетог, укореењеног мишљења да уредништво и администрација часописа све сами могу и требају да ураде, а други да чекају на готов часопис.

Сада ћемо одмах и одговорити на напред истакнуто питање. Часопис је сретсво наших стручних организација и установа а и појединаца. У првом реду: синдиката и друштава инжењера и техничара. Све што се тиче организације рада на његовом популарисању, на скупљању новчаних уплата, на организацији растурања (распачавања) то све мора да иде највећим делом кроз синдикалне организације. Другога пута нема и не може бити. Синдикалне подружнице су те које треба да сврше ове послове: прикупљање адреса свих геодетских стручњака и достављање њихово администрацији часописа; бирање и одређивање повереника за примање часописа где се жели колективно примати часопис. На састанцима — комференцијама треба редовно пратити рад на часопису, пропагирати га и потстицати чланове да буду сарадници и дописници, треба настојати да Уредништво добива извештаје о раду стручних секција, вести и извештаје о такмичењу и успесима истога, о резултатима радова на стручном пољу и о подизању кадрова и т. сл. Од свега тога уредништво до данас није добило готово ништа. Морамо истаћи да од руководилаца установа и синдикалних организација врло много зависи да ли ће се оживети рад на часопису и да ли ће се добро организовати радна мрежа за примање и растурање часописа. Ови морају енергично и систематски настојати да тај рад буде позитиван а изгледа да су они сасвим заборавили на то. Тако на пр.: на решавању аграрног питања и колонизације у нашој држави ради велики број геометара, а са тих радова немамо ни једног стручног чланка, ни једног приказа, никакве слике ни претставе о тим радовима. Затим: један руководилац је још пре више од месец дана, обећао адресе свих геометара са подручја једне народне републике, али још ни до данас није испунио тврдо дато обећање.

Дакле: друг Хумо је своје прекоре требао да упути подружници у Сарајеву, а не Секцији за геодетску струку у Београду, јер ова не располаже адресама геометара у Н. Р. Б и Х, док сарајевска подружница исте може најкраћим путем да добије од Одељења катастра БиХ. и достави администрацији часописа.

Од целог тиража (1000) једва је половина послата подружницама и наручиоцима. А и од те половине није наплаћено за први број за 265 примерака а за други број за 329 примерака, тако да дуговање за часопис износи близу 12.000 динара, са „Избором...“ близу 15.000 динара. Неки повереници дугују на стотине, па и по 2000 динара.

У моменту када редактор пише овај чланак за четврти број часописа имамо само један чланак и један приказ, а трећи број је за читав месец задоцнио из разлога што није било благовремено материјала за слагање. Сарадници који шаљу за часопис стручне чланке сарађују више по личној линији. Оно што је најважније: *ми са Шерена, из живе праксе*, не мамо готово никаквог материјала, као да је геодетска пракса код нас умрла, а међутим она се баш сада развија, и то у разноврснијим видовима него у старој Југославији, па је за осуду да од 1000 геометара раде на часопису 0,4% а од 200 инжењера једва 5%. А питања има толико о којима треба писати да би нам било премало простора у оваквом часопису само када би се хтело писати.

Ми треба да будемо свесни овога: да ће часопис бити онакав каквим га учинимо ми као целина, да он црпи своју снагу и виталност одоздо из редова стручних радника, и ако не буде те основе, тога ослонца и подршке, онда се ни часопис не може одржати. Уредништво је уверено да та подршка неће и не сме изостати јер је несумњиво да ће сви свесни геометри и инжењери одлучно урадити све да одрже свој часопис.

А што треба урадити? Уредништво сматра да знају и да су тога свесни сви наши другови, али ће ипак још једанпут то истаћи:

1) Кроз синдикалне организације где има геодетских стручњака створити мрежу сарадника, дописника и извештача;

2) Послати адресе свих геометара и инжењера, према територијалној припадности подружнице, администрацији листа. Изабрати поверенике који треба да се пријаве и доставе администрацији спискове наручилаца који желе да им се колективно шаље часопис;

3) Кроз подружнице синдикалних организација и друштава инжењера и техничара у геодетским секцијама пропагирати наш часопис, потстицати и позивати на сарадњу, на писање стручних чланака, дописа и приказа, извештаја о техничким радовима, о синдикалном раду, о такмичењу и свим питањима и проблемима геодетске струке и праксе;

4) Настојати да се постигне максималан број поручилаца часописа;

5) Благовремено прикупити уплату за часопис и доставити је администрацији;

6) Материјал за штампање доставити чист и дефинитивно обрађен, а не да уредништво мора само радити цртеже за клише-а, пошто понеки аутор шаље нејасне скице нацртане мастилом (тинтом), и да мора само преписивати и прекуцавати текстове рукописа.

Понављамо: нека наш часопис буде стално брига свих геодетских стручњака, и нека сваки допринесе ма и најмањи део, па ћемо одржати и имати свој часопис онакав каква наша струка заслужује.